

«I dag har jeg vært rusfri i fire år»

I et leserinnlegg i Stavanger Aftenblad i dag, 1. september 2020, skriver Christer T. Askildsen blant annet: «Dette gjør jeg for å vise alle der ute som strever, at det faktisk kan være lys i enden av tunnelen.»

Faksimile: Stavanger Aftenblad

Askildsen skriver i sitt innlegg mye om hva «di andre» sa at han og ektefellen Hilde T. Askildsen skulle gjøre:

«Jeg har fått høre mye rart i løpet av de fire årene, om hva som skulle være «rett» og «ikke rett» i min prosess. For eksempel så måtte jeg for all del ikke reise inn i behandling sammen med kona mi, for det kom aldri til å gå bra, sa «di andre». Vi måtte heller ikke flytte tilbake til Stavanger fordi det kom aldri til å gå bra sa «di andre». Vi måtte ikke bo i et rusbelastet område og her har «di andre» faktisk rett, men vi gjorde det også i tre år. Midt i gryta av dem vi hadde rusa oss sammen med, og holdt oss rusfrie for det om! Vi fikk

høre at vi måtte gå i de rette selvhjelpsgruppene og de rette ettervern, ellers kom vi aldri til å klare oss, sa «di andre».

“ Jeg kjenner jeg er lei av folk som lager begrensninger for folk. De som alltid skal mene noe om det andre holder på med. Dette har vært min vei, mine valg og min prosess.

Og så konkluderer den tidligere rusmisbrukeren slik: *«Vi valgte å gjøre alt på våre egne måter. Det å finne veien selv, har vært så viktig for oss!»*

A-larm viktig

Han forteller hvordan de raskt kom inn i A-larm, som er en landsdekkende bruker- og pårørendeorganisasjon innen rusfeltet. Organisasjonen ble i sin tid startet av pasienter som hadde vært i behandling ved det som da het A-klinikken, og som hadde behov for et samlingssted etter endt opphold.

“ Og det er her de viktigste prosessene startet; vi kunne speile oss i hvilke problemer folk sto i.

Askildsen skriver dette om A-larm: *«Her traff vi folk som oss, folk med trøblete fortid med rus, pårørende og likemenn. Og det er her de viktigste prosessene startet, vi kunne speile oss i hvilke problemer folk sto i. Det å få råd og veiledning i ting vi sto i som var vanskelig. I det første året var Kaffepraten, Snugruppa, Aktivitetskarusellen, Turgruppa, A-larm skolens Bedre hverdag kurs og Likemannskurset til Veiviserprosjektet livsviktig for oss. Dette var det vi trengte det første året, det å se ting i nytt lys og med andre briller. Neste år var vi med som kursutviklere og kursholdere i Veiviserprosjektet og var med på alt av konferanser for å lære mer. Vi fikk etter hvert frivillige verv i A-larm og så lønna stillinger.»*

Ekteparet valgte etter en tid å gå ut med sin historie i media, noe de

opplevde som svært viktig i sin prosess. Askildsen understreker:

Ønsker å være en rollemodell

«Jeg kjenner jeg er lei av folk som lager begrensninger for folk. De som alltid skal mene noe om det andre holder på med. Dette har vært min vei, mine valg og min prosess.»

«Jeg ønsker å være en rollemodell, en som går min vei, en likemann, en mentor og kanskje et forbilde for noen hvis de trenger det. Livet mitt er ikke alltid en dans på roser, men det er det ikke for andre mennesker heller. Jeg velger å gjøre det beste ut av hver dag og prøver å nyte livet til det fulle! Jeg har hatt 24 år med kjipe dager der kun rus sto i fokus, men nå har jeg det jævlig bra.»

Hele saken kan leses [her](#).

Tekst: